

Felix Mendelssohn Bartholdy

(1809-1847)

Hör mein Bitten

(tekst: Mendelssohn, naar psalm 55 vs. 2-8)

Hör mein Bitten, herr, neige dich zu mir,
auf deines Kindes Stimme habe acht!
Ich bin allein; wer wird mein Tröster und
helfer sein?
Ich irre ohne Pfad in dunkler Nacht!
Die Feinde sie droh'n und heben ihr Haupt:
Wo ist nun der Retter, an den ihr geglaubt?
Sie lästern dich täglich, sie stellen uns
nach und halten die frommen in
Knechtschaft und Schmach!
Mich fasst des Todes furcht bei ihrem
Dräu'n!
Sie sind unzählige, ich bin allein;
mit meiner Kraft kann ich nicht
widerstehen,
Herr, kämpfe du für mich, Gott hör mein
fleh'n!
O könnt' ich fliegen wie Tauben dahin,
weit hinweg vor dem Feinde zu flieh'n!
In die Wüste eilt' ich dann fort,
fände Ruhe am schattigen Ort.

Hoor mijn smeken

Hoor mijn smeken, Heer, buig u naar mij
toe, luister naar de stem van uw kind.
Ik ben alleen, wie zal mijn trooster en
helfer zijn?
Ik dwaal doelloos rond in de donkere nacht
De vijanden, ze dreigen en gooien hun
hoofd in de nek: 'Waar is nu die redder
aan wie jullie geloofd hebben?'
Ze bespotten u dagelijks, ze vervolgen
ons. Ze houden de vromen in slavernij en
schande.
Ik word bevangen door vrees voor de dood
als ze zo dreigen!
Ze zijn met ontelbaren, ik ben alleen; met
mijn kracht alleen kan ik er niet tegenop,
Heer, strijdt u voor mij, God, hoor mijn
smeken!
O, kon ik maar vliegen als de duiven, ver
weg om voor de vijand te vluchten!
Dan zou ik wegsnellen, de woestenij in en
op een schaduwrijke plaats rust vinden.